

325/1999 Sb.

ZÁKON

ze dne 11. listopadu 1999

o azylu

ve znění zákona č. 2/2002 Sb., zákona č. 217/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 519/2002 Sb., zákona č. 222/2003 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 57/2005 Sb., zákona č. 350/2005 Sb.

zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 136/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 343/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb.,

zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 140/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 197/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb.,

nálezu Ústavního soudu č. 9/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 303/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 103/2013 Sb.,

zákona č. 105/2013 Sb., zákona č. 101/2014 Sb., zákona č. 314/2015 Sb., zákona č. 318/2015 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 456/2016 Sb.,

zákona č. 183/2017 Sb. a zákona č. ~~222~~483/2017 Sb.

(zkráceno - text neobsahující změny byl vypuštěn)

§ 10

(1) Žadatel o udělení mezinárodní ochrany je povinen se na písemnou výzvu ministerstva doručitou nejmeně 2 pracovní dny předem dostavit k poskytnutí údajů k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Ministerstvo žadatele o udělení mezinárodní ochrany vyzve k poskytnutí údajů k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany bez zbytečného odkladu po podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Ve výzvě ministerstvo žadatele o udělení mezinárodní ochrany písemně poučí v mateřském jazyce nebo v jazyce, ve kterém je schopen se dorozumět, o právech a povinnostech žadatele o udělení mezinárodní ochrany včetně důsledků výslovného nebo mlčky učiněného zpětvzetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany a právu kdykoliv se obrátit se žádostí o pomoc na osobu zabývající se poskytováním právní pomoci nebo ochranou zájmů uprchlíků a na Úřad Vysokého komisaře Organizace spojených národů pro uprchlíky (dále jen "Úřad Vysokého komisaře"). Ministerstvo rovněž poučí žadatele o udělení mezinárodní ochrany o možnosti požádat o informace týkající se průběhu řízení o udělení mezinárodní ochrany, které se vztahují k osobní situaci žadatele o udělení mezinárodní ochrany. Nelze-li poučení uvést ve výzvě, poučí ministerstvo písemně žadatele o udělení mezinárodní ochrany v přiměřené lhůtě, nejpozději do 15 dnů ode dne poskytnutí údajů k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

(2) Žadatel o udělení mezinárodní ochrany je povinen k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany poskytnout údaje o

- a) svém jménu a příjmení, ostatních jménech, pohlaví, všech dřívějších příjmeních a jiných užívaných jménech a příjmeních,
- b) dni, měsíci a roku narození,
- c) místu a státu narození,
- d) své národnosti, náboženském přesvědčení a politickém přesvědčení,
- e) státním občanství,
- f) rodinném stavu, manželovi nebo partnerovi a dětech,

(zkráceno - text neobsahující změny byl vypuštěn)

§ 33a

(1) Přítomnost žadatele o udělení mezinárodní ochrany nebo jiné osoby u jednání soudu v řízení o žalobě proti rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany, rozhodnutí o zajištění nebo proti rozhodnutí o nepovolení vstupu na území podle tohoto zákona může být zajištěna i prostřednictvím technického zařízení pro přenos obrazu a zvuku (dále jen "videokonferenční zařízení"). Použitím videokonferenčního zařízení nesmí dojít ke zkrácení práv účastníků řízení; zejména musí být umožněna přítomnost zástupce osoby, jejíž přítomnost u jednání soudu je zajišťována prostřednictvím videokonferenčního zařízení, na místě, kde se tato osoba nachází.

(2) V případě postupu podle odstavce 1 ověří totožnost osoby uvedené v odstavci 1

- a) zaměstnanec soudu, nachází-li se tato osoba u jiného soudu,
 - b) příslušník vězeňské služby, nachází-li se tato osoba ve věznici,
 - c) zaměstnanec ministerstva nebo provozovatele azylového zařízení nebo zařízení pro zajištění cizinců nebo příslušník nebo zaměstnanec policie, nachází-li se tato osoba v azylovém zařízení nebo v zařízení pro zajištění cizinců,
 - d) zaměstnanec zastupitelského úřadu, nachází-li se tato osoba mimo území na zastupitelském úřadu, nebo
 - e) příslušník nebo zaměstnanec policie, je-li využíváno videokonferenční zařízení policie,
- pokud k tomu byl pověřen soudcem nebo svým vedoucím, vedoucím příslušníkem nebo představeným. Tento zaměstnanec nebo příslušník je po celou dobu, kdy je zajišťována přítomnost osoby, jejíž totožnost ověřil, u jednání soudu prostřednictvím videokonferenčního zařízení, přítomen na místě, kde se tato osoba nachází.

(3) Soudce poučí před zahájením jednání osobu, jejíž přítomnost u jednání soudu je zajišťována prostřednictvím videokonferenčního zařízení, jakož i ostatní účastníky řízení, o způsobu zajišťování účasti na jednání prostřednictvím videokonferenčního zařízení.

(4) Osoba, jejíž přítomnost u jednání soudu je zajišťována prostřednictvím videokonferenčního zařízení, může kdykoli vznášet námitky proti kvalitě obrazového nebo zvukového přenosu. O námitce soud rozhodne neprodleně. Je-li námitka důvodná, učiní soudce kroky k nápravě, a není-li náprava možná, nebo je-li spojena se značnými obtížemi, jednání odročí.

(5) O každém úkonu prováděném prostřednictvím videokonferenčního zařízení je pořizován zvukový a obrazový záznam.

(6) Pomocí videokonferenčního zařízení může být zajištěna i přítomnost tlumočníka u jednání soudu v řízení podle odstavce 1; odstavce 2 až 5 se použijí přiměřeně.

(zkráceno - text neobsahující změny byl vypuštěn)

§ 46a

(1) Ministerstvo může v případě nutnosti rozhodnout o zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany v přijímacím středisku nebo v zařízení pro zajištění cizinců³⁾, nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření, jestliže

- a) účelem zajištění je spolehlivé zjištění nebo ověření jeho totožnosti,
- b) se prokazuje padělaným nebo pozměněným dokladem totožnosti, a není-li totožnost jinak známa,
- c) je důvodné se domnívat, že by mohl představovat nebezpečí pro bezpečnost státu nebo veřejný pořádek,
- d) bude přemístěn do státu vázaného přímo použitelným předpisem Evropské unie²⁰⁾ a existuje-li vážné nebezpečí útoku, zejména pokud se již v minulosti vyhnul provedení přemístění, nebo se pokusil o útěk anebo vyjádřil úmysl nerespektovat pravomocné rozhodnutí o přemístění do státu vázaného předpisem Evropské unie²⁰⁾ nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání,
- e) byla žádost o udělení mezinárodní ochrany podána v zařízení pro zajištění cizinců a existují oprávněné důvody se domnívat, že žádost o udělení mezinárodní ochrany byla podána pouze s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění, vydání nebo předání podle evropského zatýkacího rozkazu k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu odnětí svobody do ciziny, nebo je pozdržet, ačkoliv mohl požádat o udělení mezinárodní ochrany dříve,
- f) svým jednáním ztěžuje řízení ve věci mezinárodní ochrany, a to zejména tím, že neposkytuje ministerstvu nezbytnou součinnost, a proto není možné v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, existuje nebezpečí útoku nebo již dříve území neoprávněně opustil,

není-li takový postup v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

(2) Ministerstvo může dále rozhodnout o zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany, který závažným způsobem porušil povinnost uloženou mu zvláštním opatřením.

(3) Jde-li o žadatele o udělení mezinárodní ochrany, který je zranitelnou osobou, s výjimkou osoby se zdravotním postižením, které nebrání jejímu umístění v přijímacím středisku nebo v zařízení pro zajištění cizinců, může ministerstvo v případě nutnosti rozhodnout o jeho zajištění, pouze pokud je starší 18 let a porušil opakovaně závažným způsobem povinnost uloženou mu zvláštním opatřením.

(4) Jde-li o cizince, který je zajištěn podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky a který podal žádost o udělení mezinárodní ochrany, rozhodne ministerstvo o zajištění podle odstavce 1 do 5 dnů ode dne podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Je-li rozhodnuto o zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany poté, co bylo ukončeno zajištění podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky, k uplynulé době zajištění podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky se nepřihlíží.

(5) Ministerstvo v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění, kterou lze prodloužit, a to i opakovaně, nejdéle na 120 dnů.

(6) V řízení o zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany a v řízení o prodloužení doby trvání jeho zajištění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Rozklad, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné. V

rozhodnutí o zajištění a v rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění ministerstvo poučí žadatele o udělení mezinárodní ochrany o možnosti podat návrh na ustanovení zástupce pro řízení o žalobě proti rozhodnutí ministerstva o zajištění a o prodloužení doby trvání zajištění podle soudního řádu správního.

(7) Proti rozhodnutí ministerstva o zajištění a o prodloužení doby trvání zajištění lze podat ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení rozhodnutí žalobu, a to prostřednictvím ministerstva nebo u místně příslušného krajského soudu, kterým je krajský soud, v jehož obvodu je žadatel o udělení mezinárodní ochrany v den podání žaloby hlášen k pobytu.

(8) V případě, že je žaloba podána prostřednictvím ministerstva, ministerstvo předloží soudu žalobu, vyjádření k žalobě a správní spis do 5 dnů ode dne doručení žaloby; je-li žaloba podána u příslušného soudu, vyžádá si soud správní spis. Ministerstvo předloží soudu vyjádření k žalobě a správní spis do 5 dnů ode dne doručení žaloby a zároveň doručí své vyjádření k žalobě žadateli o udělení mezinárodní ochrany. O žalobě soud rozhodne do 7 pracovních dnů ode dne doručení správního spisu soudu. Soud nařídí k projednání věci jednání, navrhne-li to účastník řízení nejpozději do 5 dnů ode dne podání žaloby nebo je-li to nezbytné; o tom musí být žadatel o udělení mezinárodní ochrany v rozhodnutí ministerstva poučen. Rozhodne-li soud o zrušení napadeného rozhodnutí, vyrozumí o tom ministerstvo bezprostředně po vyhlášení rozsudku.

(9) V případě, že je zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany nebo cizince ukončeno před vydáním rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí o zajištění nebo o žalobě proti rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění, soud řízení o žalobě zastaví. O ukončení zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany nebo cizince ministerstvo neprodleně informuje příslušný soud, který žalobu projednává. Věty první a druhá se pro řízení o kasační stížnosti použijí obdobně.

~~(10)~~(9) Ministerstvo po dobu platnosti rozhodnutí o zajištění a o prodloužení doby trvání zajištění zkoumá, zda důvody zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany trvají. Ministerstvo při vydání rozhodnutí o zajištění a o prodloužení doby trvání zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany poučí o jeho právu požádat o opětovné posouzení důvodů zajištění, a to po uplynutí 1 měsíce ode dne nabytí právní moci rozhodnutí ministerstva nebo, podal-li proti tomuto rozhodnutí žalobu, ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o žalobě.

~~(11)~~(4) Jsou-li v průběhu zajištění zjištěny nové skutečnosti odůvodňující zajištění z jiného důvodu, vydá ministerstvo nové rozhodnutí o zajištění. Vydáním nového rozhodnutí o zajištění dosavadní platnost rozhodnutí o zajištění zaniká. Vydáním nového rozhodnutí o zajištění se doba zajištění podle odstavce 5 nepřerušuje ani nestaví.

~~(12)~~(4) Na žadatele o udělení mezinárodní ochrany zajištěného v přijímacím středisku podle tohoto ustanovení se § 46 odst. 2 použije obdobně.

~~(13)~~(2) Zajištění podle tohoto zákona musí být bez zbytečného odkladu bez rozhodnutí ukončeno,

- a) zanikl-li důvod zajištění,
- b) uplynula-li lhůta stanovená v rozhodnutí o zajištění nebo o prodloužení zajištění,
- c) rozhodne-li soud o zrušení rozhodnutí o zajištění nebo o prodloužení doby trvání zajištění; povinnost propustit žadatele o udělení mezinárodní ochrany vzniká vyhlášením zrušujícího rozsudku, nebo
- d) byl-li žadateli o udělení mezinárodní ochrany udělen azyl nebo doplňková ochrana.

~~(14)~~(3) Je-li zajištění ukončeno, provozovatel přijímacího střediska nebo zařízení pro zajištění cizinců a policie na základě bezodkladného písemného sdělení ministerstva provedou nezbytné úkony související s opuštěním přijímacího střediska nebo zařízení pro zajištění cizinců; to neplatí, rozhoduje-li policie o zajištění cizince podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky.

(zkráceno - text neobsahující změny byl vypuštěn)

§ 49

(1) Žadatel o udělení mezinárodní ochrany je povinen

- a) prokazovat průkazem žadatele o udělení mezinárodní ochrany (§ 57) příslušným orgánům svou totožnost či jiné skutečnosti zapsané v tomto průkazu,
- b) chránit průkaz žadatele o udělení mezinárodní ochrany před poškozením, zničením, ztrátou, odcizením či zneužitím; v případě, že tyto okolnosti nastaly, hlásit je neprodleně policii,
- c) odevzdat průkaz žadatele o udělení mezinárodní ochrany, který je neplatný (§ 58),
- ~~d) po skončení řízení odevzdat průkaz žadatele o udělení mezinárodní ochrany ministerstvu.~~

(zkráceno - text neobsahující změny byl vypuštěn)

§ 54a

Dobrovolný návrat

(1) Ministerstvo může nést náklady spojené s dobrovolným návratem

- a) žadatele o udělení mezinárodní ochrany, který neposkytl údaje k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany, ačkoliv k tomu byl ministerstvem vyzván, na základě jeho písemné žádosti podané do **157** dnů ode dne, který byl uveden ve výzvě k poskytnutí údajů k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany, nebo
- b) cizince **nebo žadatele o udělení mezinárodní ochrany** na základě jeho písemné žádosti podané do **157** dnů od zániku mezinárodní ochrany nebo ode dne nabytí právní moci rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany nebo rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany nebo o kasační stížnosti

do státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství státu posledního trvalého bydliště. V případě hodném zvláštního zřetele může ministerstvo nést náklady spojené s dobrovolným návratem osob uvedených v písmenech a) a b) i do jiného státu, který není členským státem Evropské unie nebo státem vázaným přímo použitelným předpisem Evropské unie ²⁰⁾.

(2) Na cizince, který podal žádost o dobrovolný návrat, se pro účely poskytování zdravotních služeb, ubytování, stravy a jiných nezbytných služeb hledí jako na žadatele o udělení mezinárodní ochrany, a to do doby vycestování nebo do doby oznámení ministerstva o tom, že ministerstvo náklady spojené s dobrovolným návratem neuhradí.

(3) Žádost o dobrovolný návrat je žadatel o udělení mezinárodní ochrany oprávněn podat i před nabytím právní moci rozhodnutí soudů uvedených v odstavci 1 písm. b) za podmínky, že spolu se žádostí předloží i doklad o tom, že vzal žalobu nebo kasační stížnost zpět.

(zkráceno - text neobsahující změny byl vypuštěn)

§ 58

Neplatnost průkazu žadatele o udělení mezinárodní ochrany

(1) Průkaz žadatele o udělení mezinárodní ochrany je neplatný, jestliže

- a) uplynula doba platnosti v něm uvedená,
- b) byla ohlášena jeho ztráta nebo odcizení,
- c) jeho držitel zemřel nebo byl prohlášen za mrtvého, nebo
- d) ~~jeho držitel již není žadatelem o udělení~~ ~~nabylo právní moci rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany nebo rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva podle § 2 odst. zvláštního právního předpisu 1 písm. b).~~ **§ 2 odst. zvláštního právního předpisu 1 písm. b).**

(zkráceno - text neobsahující změny byl vypuštěn)

§ 65

Cestovní průkaz totožnosti

(1) Cestovní průkaz totožnosti vydá na žádost azylanta nebo osoby požívající doplňkové ochrany, kteří pozbyli v zahraničí cestovní doklad, zastupitelský úřad za účelem návratu azylanta nebo osoby požívající doplňkové ochrany do České republiky.

(2) Cestovní průkaz totožnosti dále vydá ministerstvo azylantovi nebo osobě požívající doplňkové ochrany, která není držitelem cestovního dokladu, za účelem prokazování totožnosti jeho držitele do doby převzetí průkazu o povolení k pobytu.

(3) Cestovní průkaz totožnosti dále vydá zastupitelský úřad na pokyn ministerstva cizinci, který je ministerstvem přesídlován a nemá vlastní cestovní doklad.

(4) Cestovní průkaz totožnosti dále vydá ministerstvo na žádost cizinci, který je strpěn na území podle tohoto zákona **a nemá vlastní cestovní doklad.**

(5) Cestovní průkaz totožnosti dále vydá ministerstvo za účelem vycestování **na žádost** cizinci, který pobývá na území bez platného cestovního dokladu, po

- a) ukončení poskytování mezinárodní ochrany na území,
- b) nabytí právní moci rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany, nepodal-li cizinec proti němu žalobu,
- c) nabytí právní moci rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany, nepodal-li cizinec proti němu kasační stížnost, nebo
- d) nabytí právní moci rozhodnutí o kasační stížnosti.

(6) Doba platnosti cestovního průkazu totožnosti podle odstavce 1 je 30 dnů. Doba platnosti cestovního průkazu totožnosti podle odstavce ~~32 až 5~~ je 60 dnů. **Dobu platnosti cestovního průkazu totožnosti podle odstavců 2, 4 a 5**

stanoví ministerstvo. V odůvodněných případech může být dobu platnosti cestovního průkazu ~~platnost~~ prodloužena ~~o~~ 30 dnů.

(zkráceno - text neobsahující změny byl vypuštěn)

§ 72

zrušen zákonem č. 314/2015 Sb.

§ 73

Řízení v přijímacím středisku na mezinárodním letišti

(1) Policie předá žadatele o udělení mezinárodní ochrany, který žádost o udělení mezinárodní ochrany podal v tranzitním prostoru mezinárodního letiště, do přijímacího střediska na mezinárodním letišti, nejsou-li splněny důvody pro jeho zajištění podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky.

(2) Ministerstvo poučí žadatele o udělení mezinárodní ochrany při jeho předání do přijímacího střediska na mezinárodním letišti o skutečnosti, že mu podáním žádosti o udělení mezinárodní ochrany nevzniká právo na vstup na území a bude povinen, není-li dále stanoveno jinak, po dobu řízení o jeho žádosti setrvat v přijímacím středisku na mezinárodním letišti.

(3) Ministerstvo rozhodne do 5 dnů ode dne podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany v případě nutnosti o nepovolení vstupu na území žadateli o udělení mezinárodní ochrany, nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření, jestliže

- a) účelem zajištění je spolehlivé zjištění nebo ověření jeho totožnosti,
- b) se prokazuje padělanými nebo pozměněnými doklady totožnosti, a není-li totožnost jinak známa,
- c) je důvodné se domnívat, že by mohl představovat nebezpečí pro bezpečnost státu nebo veřejný pořádek,
- d) bude přemístěn do státu vázaného přímo použitelným předpisem Evropské unie ²⁰⁾ a existuje-li vážné nebezpečí útěku, zejména pokud se žadatel již v minulosti vyhnul přemístění, nebo se pokusil o útěk anebo vyjádřil úmysl nerespektovat pravomocné rozhodnutí o přemístění do státu vázaného přímo použitelným předpisem Evropské unie ²⁰⁾ nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání,
- e) existují oprávněné důvody se domnívat, že podal žádost o udělení mezinárodní ochrany pouze s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění, vydání nebo předání podle evropského zatýkacího rozkazu k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu odnětí svobody do ciziny, nebo je pozdržet, ačkoliv mohl požádat o udělení mezinárodní ochrany dříve, nebo
- f) svým jednáním ztěžuje řízení ve věci mezinárodní ochrany, a to zejména tím, že neposkytuje ministerstvu nezbytnou součinnost, a proto není možné v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, existuje nebezpečí útěku nebo již dříve území neoprávněně opustil,

není-li takový postup v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

(4) Ministerstvo v rozhodnutí o nepovolení vstupu na území stanoví dobu, po kterou nemůže žadatel o udělení mezinárodní ochrany na území vstoupit; tuto dobu lze prodloužit, a to i opakovaně. Doba pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany v přijímacím středisku na mezinárodním letišti nesmí být delší než 120 dnů ode dne podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

(5) V řízení o nepovolení vstupu na území a v řízení o prodloužení doby, po kterou nelze vstup na území žadateli o udělení mezinárodní ochrany povolit, je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Rozklad, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné. V rozhodnutí o nepovolení vstupu na území a v rozhodnutí o prodloužení doby, po kterou nelze vstup na území povolit, ministerstvo poučí žadatele o udělení mezinárodní ochrany o možnosti podat návrh na ustanovení zástupce pro řízení o žalobě podle soudního řádu správního.

(6) Proti rozhodnutí ministerstva o nepovolení vstupu na území a o prodloužení doby, po kterou nelze vstup na území žadateli o udělení mezinárodní ochrany povolit, lze podat žalobu do 30 dnů ode dne doručení rozhodnutí, a to prostřednictvím ministerstva nebo u místně příslušného krajského soudu, kterým je krajský soud, v jehož obvodu je žadatel o udělení mezinárodní ochrany v den podání žaloby hlášen k pobytu.

(7) V případě, že je žaloba podána prostřednictvím ministerstva, ministerstvo předloží soudu žalobu, vyjádření k žalobě a správní spis do 5 dnů ode dne doručení žaloby, je-li žaloba podána u příslušného soudu, vyžádá si soud správní spis. Ministerstvo předloží soudu vyjádření k žalobě a správní spis do 5 dnů a zároveň doručí své vyjádření k žalobě žadateli o udělení mezinárodní ochrany; o žalobě soud rozhodne do 7 pracovních dnů ode dne doručení správního spisu soudu. Soud nařídí k projednání věci jednání, navrhne-li to účastník řízení nejpozději do 5 dnů ode dne podání žaloby nebo je-li to nezbytné; o tom musí být žadatel o udělení mezinárodní ochrany v rozhodnutí ministerstva poučen. Rozhodne-li soud o zrušení napadeného rozhodnutí, vyzoomí o tom ministerstvo bezprostředně po vyhlášení rozsudku.

(8) V případě, že je žadateli nebo cizinci umožněn vstup na území před vydáním rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí o nepovolení vstupu na území nebo o žalobě proti rozhodnutí o prodloužení doby, po kterou nelze vstup na území povolit, soud řízení o žalobě zastaví. O umožnění vstupu na území žadatele o udělení mezinárodní

ochrany nebo cizince ministerstvo neprodleně informuje příslušný soud, který žalobu projednává. Věty první a druhá se pro řízení o kasační stížnosti použijí obdobně.

~~(9)~~ Ministerstvo po dobu platnosti rozhodnutí o nepovolení vstupu zkoumá, zda trvají důvody, pro které nebyl žadateli o udělení mezinárodní ochrany vstup na území povolen. Ministerstvo při vydání rozhodnutí o nepovolení vstupu na území poučí žadatele o udělení mezinárodní ochrany o jeho právu požádat o přezkoumání důvodů nepovolení vstupu na území, a to po uplynutí 1 měsíce ode dne nabytí právní moci rozhodnutí ministerstva nebo, podal-li proti tomuto rozhodnutí žalobu, ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o žalobě.

~~(10)~~ Jsou-li v průběhu pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany v přijímacím středisku na mezinárodním letišti zjištěny nové skutečnosti odůvodňující nepovolení vstupu na území z jiného důvodu, vydá ministerstvo nové rozhodnutí o nepovolení vstupu na území. Vydáním nového rozhodnutí o nepovolení vstupu na území dosavadní platnost rozhodnutí o nepovolení vstupu na území zaniká. Vydáním nového rozhodnutí o nepovolení vstupu na území se doba podle odstavce 4 nepřerušuje ani nestaví.

~~(11)~~ Ministerstvo rozhodne o nepřípustnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany nebo o tom, že se žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítá jako zjevně nedůvodná, nejpozději do 4 týdnů ode dne podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

(zkráceno - text neobsahující změny byl vypuštěn)

§ 82

(1) Žadatel o udělení mezinárodní ochrany je povinen písemně oznámit ministerstvu opuštění pobytového střediska na dobu delší než 24 hodin. V oznámení žadatel o udělení mezinárodní ochrany uvede adresu, kde se bude zdržovat, a délku pobytu mimo pobytové středisko. Opuštění pobytového střediska na dobu delší než 3 dny je žadatel o udělení mezinárodní ochrany povinen písemně oznámit ministerstvu nejméně 24 hodin před odchodem z pobytového střediska.

(2) Žadatel o udělení mezinárodní ochrany hlášený k pobytu v pobytovém středisku může toto středisko opouštět na dobu nejdéle ~~15~~ dnů v kalendářním měsíci.

(3) Ministerstvo může povolit opuštění pobytového střediska na další dny v kalendářním měsíci nad dobu stanovenou v odstavci 2, nebrání-li to řádnému provádění řízení ve věci mezinárodní ochrany, a pokud žadatel o udělení mezinárodní ochrany uvedl, že se na oznámené adrese bude zdržovat alespoň 15 dní.

(4) V případě nedodržení oznámené nebo schválené délky opuštění pobytového střediska může být žadateli o udělení mezinárodní ochrany pobytovým střediskem v souvislosti s možnostmi tohoto střediska zajištěna náhradní forma ubytování na dobu nezbytně nutnou. Platnost oznámení podle odstavce 1 a povolení opuštění pobytového střediska podle odstavců 2, 3 a 5 zaniká návratem žadatele o udělení mezinárodní ochrany do pobytového střediska.

~~(5) Bylo-li řízení o udělení mezinárodní ochrany zastaveno podle § 25 písm. i) z důvodu uvedeného v § 10a odst. 1 písm. (5) Bylo-li~~ žadateli o udělení mezinárodní ochrany uloženo zvláštní opatření, podléhá opuštění pobytového střediska na dobu delší než 24 hodin předchozímu povolení ministerstvem; odstavec 1 se použije přiměřeně. Ministerstvo může v takovém případě povolit opuštění pobytového střediska na dobu nejdéle 10 dnů v kalendářním měsíci; odstavec 3 se nepoužije."

(zkráceno - text neobsahující změny byl vypuštěn)

§ 85b

(1) Ministerstvo z moci úřední po ukončení poskytování mezinárodní ochrany na území, po nabytí právní moci rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany, rozhodnutí o zastavení řízení, rozhodnutí o zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné ~~nebo po nabytí právní moci rozhodnutí soudu o žalobě proti takovému rozhodnutí ministerstva~~, nebylo-li soudem zrušeno, anebo po vydání usnesení krajského soudu o nepřiznání odkladného účinku, bylo-li o něj požádáno, udělí cizinci výjezdní příkaz s platností nejdéle na dobu 1 měsíce, není-li postupováno podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky. V odůvodněných případech, zejména rozhoduje-li ministerstvo o úhradě nákladů spojených s dobrovolným návratem, lze vydat výjezdní příkaz opakovaně.

(zkráceno - text neobsahující změny byl vypuštěn)

§ 87a

(1) Na cizince umístěného v azylovém zařízení uvedeném v § 73 odst. 1 nebo § 79 odst. 2 větě druhé se hledí jako na žadatele o udělení mezinárodní ochrany pro účely poskytování zdravotních služeb a služeb podle § 42, s výjimkou kapesného. Finanční příspěvek podle § 43 poskytnout nelze.

(2) Na cizince, o jehož žádosti o udělení mezinárodní ochrany bylo řízení zastaveno z důvodu nepřipustnosti podle § 10a odst. 1 písm. b), se hledí jako na žadatele o udělení mezinárodní ochrany až do doby jeho vycestování z území pro účely poskytování zdravotních služeb a služeb podle § 42, s výjimkou kapesného. Finanční příspěvek podle § 43 poskytnout nelze.

(3) Na žadatele o udělení mezinárodní ochrany, který podal další opakovanou žádost, se nevztahují práva a oprávnění, která by měl jako žadatel o udělení mezinárodní ochrany podle tohoto zákona a zvláštních právních předpisů. Pro účely správního vyhoštění a zajištění se na tohoto žadatele o udělení mezinárodní ochrany hledí jako na cizince podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky.

(4) Pobyt cizince a žadatele o udělení mezinárodní ochrany v přijímacím středisku na mezinárodním letišti, jeho přemístění do jiného přijímacího střediska na mezinárodním letišti nebo jeho přemístění do jiného azylového zařízení podle § 79 odst. 2 a pobyt v něm se nepovažují za vstup a pobyt na území. Na pobyt žadatele o udělení mezinárodní ochrany v azylových zařízeních podle věty první se § 46 odst. 2 vztahuje obdobně.

(5) Na žadatele o udělení mezinárodní ochrany, kterému bylo doručeno rozhodnutí o zastavení řízení podle § 25 písm. a) nebo který vzal žalobu proti rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany zpět, se pro účely jeho návratu hledí jako na cizince, pokud požádá o vrácení cestovního dokladu nebo o dobrovolný návrat.

(zkráceno - text neobsahující změny byl vypuštěn)

§ 92c

Ministerstvo může plněním úkolů uvedených v § 4b, § 34 odst. 2, § 42 odst. 1 až 5, 7 a 9, § 42a odst. 1 až 3, § 43 odst. 6, § 45 odst. 3, § 47 odst. 8, § 48 písm. c), § 50a odst. 1, § 53a odst. 2, § 54a, § 68 až § 70, § 71 odst. 3, § 74 odst. 1 pouze v rozsahu zajištění dopravy, § 77 odst. 1, § 78d odst. 5 a 6, § 79 odst. 5, 7 a 8, § 80 odst. 2 a 3, § 81a odst. 2 a 3, § 82 odst. 1, § 83 odst. 1 a 6, § 87 odst. 7 pouze v rozsahu zajištění dopravy, § 88 a 89a pověřit organizační složku státu zřízenou ministerstvem.

(zkráceno - text neobsahující změny byl vypuštěn)